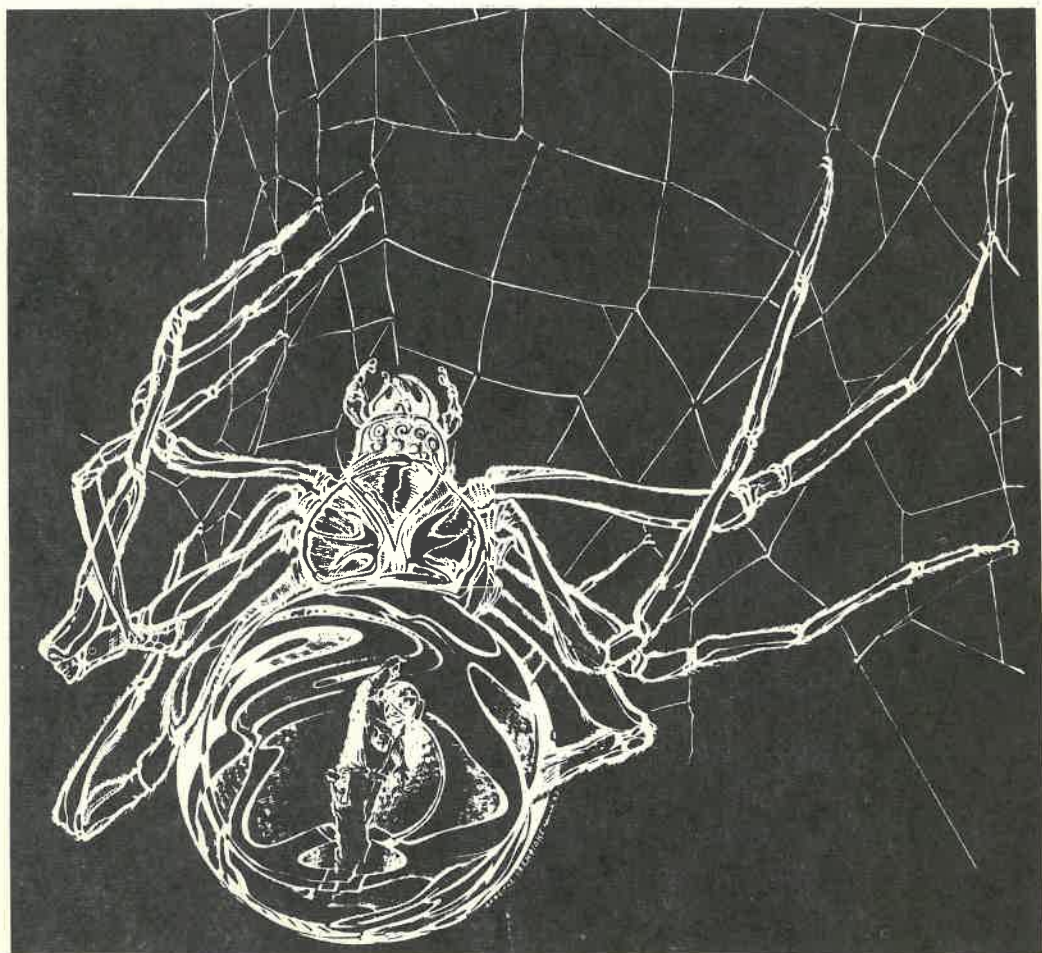

Επιτροπή συμπαράστασης στους αναρχικούς υπόδικους για την κατάληψη της Φ.Μ.Σ.

**ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ
ΣΤΟΥΣ ΑΝΑΡΧΙΚΟΥΣ ΥΠΟΔΙΚΟΥΣ
ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΑΤΑΛΗΨΗ ΤΗΣ Φ.Μ.Σ.
(Ιούνιος '86)**

**ΚΑΤΩ Η ΣΚΕΥΩΡΙΑ
ΤΗΣ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ**

ΜΙΑ ΔΙΚΗ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΑΝΑΡΧΙΚΩΝ ΣΗΜΕΡΑ

Η αναδιάρθρωση των όρων κυριαρχίας, όπως εκφράζεται παγκόσμια σήμερα από τη στροφή του χρεωκοπημένου ' ' υπαρκτού σοσιαλισμού' ' προς τον καπιταλισμό, τη συγκεντρωποίηση και επέκταση του ευρωπαϊκού κεφαλαίου, τη διεθνή επίθεση καταστολής (αντιτρομοκρατικές συνθήκες) και την εισβολή του τεχνολογικού ελέγχου, βρίσκει τον τρόπο επίτευξής της και στην Ελλάδα με την επιχειρούμενη ' ' συναίνεση' '. Συναίνεση μεταξύ των κομμάτων για την διάσωση του συστήματος και συναίνεση της κοινωνίας στις επιλογές του κράτους. Σαν πρώτες και κύριες αιτίες οι διαχειριστές της εξουσίας επικαλούνται την διάσωση της εθνικής οικονομίας και τον εκσυγχρονισμό των θεσμών. Είναι γνωστό σε όλους όμως πως εθνική οικονομία σημαίνει καπιταλισμός, οικονομία της εκμετάλλευσης και του κεφαλαίου και πως εκσυγχρονισμένοι θεσμοί σημαίνουν εκσυγχρονισμός στην καταπίεση, τον έλεγχο, την εκμετάλλευση και την καταστολή.

Απέναντι στην όποια αντίθεση το κράτος έχει να προτάξει έναν πανίσχυρο μηχανισμό αφομοίωσης και για όσους αντιστέκονται και δεν δέχονται να υποταχθούν, την άγρια καταστολή του. Η επίγνωση των επαγγελματιών πολιτικών -εξουσιαστών της ζωής μας- πως μόνο με την σύγκλισή τους σταθεροποιείται η κυριαρχία τους και η θεσμική ένταξη κομματιών μέχρι χθές ' ' ριζοσπαστικών' ', ανοίγουν τον δρόμο για την ολομέτωπη επίθεση του κράτους και του κεφαλαίου, σε κείνο το κομμάτι της κοινωνίας που η αντίστασή του στο ρεύμα της αφομοίωσης και της καθυπόταξης, ταυτίζεται με τη θέλησή του να ξεσκεπάσει και να ανατρέψει τους όρους κυριαρχίας. Μια δίκη σήμερα λοιπόν, σε βάρος αναρχικών, αποκτά ιδιαίτερη σημασία, στο βαθμό που η έκφρασή της θα σημαίνει ή όχι την αρχή για να σπάσει ο αφομοιωτικός χείμαρρος των καιρών μας.

Στις 24 Γενάρη 1990, στο Μικτό Ορκωτό Καουργοδικείο Σερρών, προσάγονται σε δίκη 27 άτομα κατηγορούμενα για την κατάληψη της ΦΜΣ Θεσ/νίκης και για την πυρπόληση ενός αυτοκινήτου της ασφάλειας, τον Ιούνιο του '86. Ένας από τους 27 κατηγορούμενους, ο αναρχικός Γ. Γκίρμπας παρουσιάστηκε οικιοθελώς στον εισαγγελέα στις 19 Σεπτέμβρη του 1989 (εκρεμούσε ένταλμα σύλληψης σε βάρος του) και από τότε είναι προφυλακισμένος στις δικ. φυλακές Διαβατών.

Δεδομένου αυτού που στην πράξη έχει πολλές φορές αποδειχθεί, ότι δηλαδή όποιος αρνείται να ενσωματωθεί στις επιλογές του κράτους δέχεται την άγρια καταστολή του, αντιλαμβανόμαστε ότι η δίκη αυτή εντάσσεται στην γενικότερη προσπάθεια ποινικοποίησης του αναρχικού χώρου. Κινείται δε, στην κατεύθυνση εξόντωσης κάθε φωνής αντίστασης, με σκοπό την επίτευξη της επιθυμητής απονέκρωσης των κοινωνικών αντιστάσεων.

Θα αγωνιστούμε για να μην αφήσουμε κανένα σύντροφό μας ανυπεράσπιστο στα χέρια του κράτους, αντιστεκόμενοι στην ποινικοποίηση μιας ολόκληρης περιόδου κοινωνικών αγώνων, στην οποία εντάσσεται και η κατάληψη της ΦΜΣ. Μιας περιόδου στην οποία η κρατική καταστολή είχε φθάσει σε σημείο παροξισμού και το κράτος αποκάλυπτε με την άγρια καταστολή και την τρομοκρατία το πραγματικό του πρόσωπο.

Η ΚΑΤΑΛΗΨΗ ΤΗΣ Φ.Μ.Σ.

Στις 22 Μάη του '86, έγινε στη Θεσ/νίκη συγκέντρωση και πορεία των αναρχικών ενάντια στην κρατική καταστολή, τις απαγορεύσεις των πορειών και τις συλλήψεις αντιπυρηνικών διαδηλωτών. Κυκλωμένοι από τα ΜΑΤ σε απόσταση αναπνοής, η πορεία, φθάνει στην πλ. Αριστοτέλους όπου πραγματοποιούνταν ροκ συναυλία που διοργάνωνε ο δήμος Θεσ/νίκης και την παρακολουθούσαν εκατοντάδες νεολαίοι. Εκεί τα ΜΑΤ, χωρίς αφορμή, επιτίθενται και χτυπούν με λύσσα διαδηλωτές και νεολαίους απ' την συναυλία, αδιάκριτα, στην πλατεία και σε όλο το μήκος της παραλιακής λεωφόρου. Συλλαμβάνονται 18, απ' τους οποίους οι 7 καταδικάζονται αργότερα σε βαριές ποινές.

Τις επόμενες μέρες απαγορεύονται όλες οι πορείες διαμαρτυρίας των αναρχικών που επιχειρήθηκαν στο κέντρο της πόλης.

Αποκορύφωμα και επιστέγασμα της πάλης των αναρχικών Θεσ/νίκης ήταν η κατάληψη της ΦΜΣ. Το βράδυ της 5ης Ιούνη, μια συγκέντρωση στην πλατεία Χημείου για το σπάσιμο του κλίματος τρομοκρατίας και των συνεχών απαγορεύσεων των συγκεντρώσεων, γίνεται η αφορμή για να καταληφθεί η ΦΜΣ, αφού πρώτα οι διαδηλωτές κυνηγήθηκαν και χτυπήθηκαν από τα ΜΑΤ σε όλο το πλάτος του πανεπιστημιακού χώρου. Από την πρώτη κιόλας στιγμή της κατάληψης έγινε αισθητό πως, μέσα σ' αυτήν οι αναρχικοί και ένα κομμάτι ευαίσθητοποιημένων νεολαίων διεκδικούσαν την αξιοπρέπειά τους, και έξω από αυτήν η αστυνομία διεκδικούσε το κύρος της. Μέσα σε αυτό το κλίμα, η γενική συνέλευση των καταληψιών αποφασίζει ομόφωνα την προβολή την προβολή των βασικών της αιτημάτων:

άμεση απελευθέρωση πιθανών συλληφθέντων εκείνο το βράδυ, καθώς και των συλληφθέντων αντιπυρηνικών διαδηλωτών της Αθήνας να φύγει η αστυνομία από το κέντρο της πόλης για να γίνει πορεία να ζητήσει δημόσια συγνώμη ο γενικός διευθυντής της αστυνομίας Παπαδημητρίου για τα όσα αυτή ψευδώς καταλόγησε στους διαδηλωτές στην πλ. Αριστοτέλους.

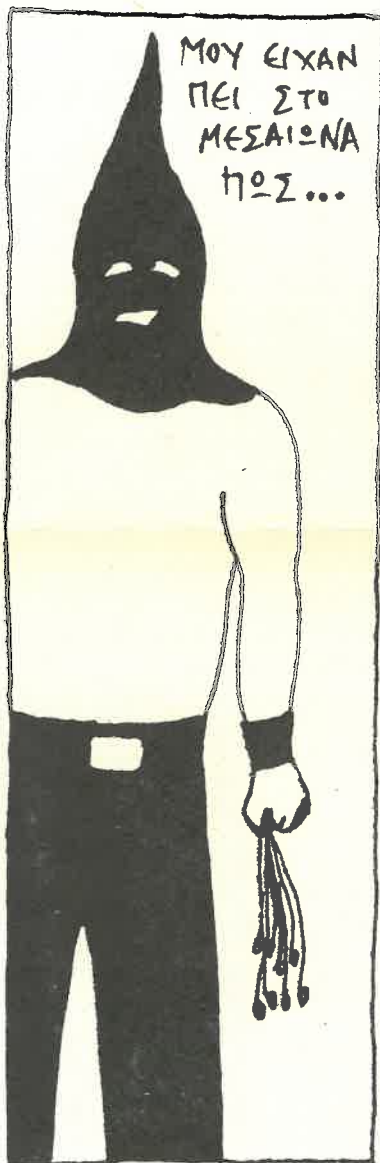
Όσο τα αιτήματα όσο και η σύνθεση των ατόμων, τοποιούσαν ευαισθησίες που δεν ήταν βέβαια νόμιμο των αναρχικών αλλά, απεναντίας, οι αναρχικοί στήριξαν πολιτικά και με όλες τις δυνάμεις μια υπόθεση που αφορούσε ένα ολόκληρο νεο-ϊστικό χώρο που ένοιωθε να τον ακουμπά καθημέ-
-ά η βία και η εγκληματικότητα της κρατικής αστολής. Είναι συνεπώς λάθος να ισχυριστεί κά-
-πως η κατάληψη της ΦΜΣ ήταν κατάληψη αναρ-
-χών. Και αυτό όχι μόνο γιατί σ' αυτήν δεν ήταν ο αναρχικοί, αλλά και το πιο ουσιαστικό γιατί με-
-ρικούς προσδιορισμούς αποκρύπτεται η κοινωνική ο-
-σταση και η πολιτική σημασία της κατάληψης. Η
-αυτή η σημασία δεν ήταν άλλη από την αντί-
-ση στην κρατική καταστολή. Μια καταστολή που
-μόνο δεν περιοριζόταν στους αναρχικούς, γιατί
-κτείνονταν σε όλο και περισσότερους κοινωνικούς
-ους, αλλά ταυτόχρονα και οι ίδιοι ποτέ δεν θεώ-
-αν αποκλειστική τους υπόθεση την αντίσταση στο
-κράτος. Η συμμετοχή των αναρχικών σε μια κατάληψη
έναντια στην κρατική θηριωδία, όπως αυτή της ΦΜΣ,
-υποδήλωνε τίποτε άλλο παρά την πολιτική τους
-φωνία και την ενεργό στήριξη και συμπαράσταση
-ένα μέσο πάλης το κοινωνικό-πολιτικό περιεχό-
-ο του οποίου ήταν εναρμονισμένο με τους σκοπούς
-τους στόχους τους.

Η κατάληψη, που είχε διάρκεια τριών περίπου
-ρών, διατέθηκαν όλα τα μέσα που μπορούσαν να
-σιμοποιηθούν από το ίδιο το κτίριο προκειμένου
-υπερασπιστεί αλλά και να προπαγανδιστεί το
-ιτικό και το κοινωνικό της περιεχόμενο. Και αυτό
-τί η κατάληψη, ως επιλογή στη δοσμένη συγκυρία,
-το κράτος να επιτίθεται με όλο και πιο έντονους
-μούς στις δυνάμεις της κοινωνικής αντίστασης,
-ερνούσε το συμβολικό της χαρακτήρα και γινόταν
-ανο λειτουργικό στα χέρια των καταληψιών που
-ταν άμεσους στόχους. Κάτι τέτοιο σήμαινε εκτρο-
-της λειτουργίας του πανεπιστημίου και οικιοποίη-
-του χώρου από τους καταληψίες. Συνεπώς δεν
-αλήφθηκαν τα ντουβάρια της ΦΜΣ αλλά η λει-
-ργία της. Από χώρος προώθησης της κρατικοτε-
-γραφειοκρατικής επιστήμης, έγινε για τρεις μέρες
-ος προώθησης της κοινωνικής αντίστασης ενάντια
-σχέδια καταστολής του κράτους. Αυτό το πιστο-
-ούσε η προέλευση του κόσμου που είτε επισκέ-
-νταν είτε περιφέρονταν γύρω από το χώρο της
-άληψης, νύχτα και μέρα, καθώς και η στάση της
-ιονότητας των φοιτητών και καθηγητών της σχολής
-οποίοι άφησαν το κτίριο στους καταληψίες αναγ-
-ίζοντας τους στόχους τους. Δίνοντας έτσι μεγα-
-ερη σημασία στο συγκεκριμένο αγώνα από ότι
-ς εξετάσεις που εκείνη την περίοδο είχαν.

Και ενώ προπαγανδίζονταν μέσα και έξω από την
-άληψη η πορεία αποχώρησης από το κτίριο, που
-μαζόταν για το απόγευμα της Δευτέρας 5-6-86,
-ώς και η συναυλία συμπαράστασης για το από-
-μα της Κυριακής, ήρθε το αναπάντεχο γεγονός
-πυρπόλησης ενός αυτοκινήτου της ασφάλειας.
-αν η στιγμή (Κυριακή χαράματα) όπου ένα μέρος
-καταληψιών συνεδρίαζε στο ισόγειο της σχολής
-κειμένου να καθοριστεί η στάση τους και η τα-
-κή τους για όσο διάστημα τους απόμενε μέχρι την
-ολική τους αποχώρηση (ενώ ένα άλλο μέρος είχε
-βγεί από νωρίς στους ορόμους για να προπαγαν-

δίσει με αφισοκόλληση την πορεία αποχώρησης ζητών-
-τας συμπαράστασης). Η σύνθεση της κατάληψης με
-την πυρπόληση ήταν για την αστυνομία το πρώτο
-και άμεσο μέλημα.

Καίτοι η ύπαρξη σκευωρίας άρχισε να βαραίνει όλους
-όσους εκείνη τη στιγμή ήταν στο κτίριο, οι καταλη-
-ψίες αρνούνται να αποχωρήσουν από αυτό, αφού
ξέρουν πως δεν υπάρχει τίποτε που να τους συνδέει
με το γεγονός, το οποίο ήταν όχι μόνο πέρα από
-κάθε πλαίσιο και σκοπό της κατάληψης αλλά και
-πέρα από τους ίδιους. Μόνο όταν η απειλή επέμβα-
-σης από ειδικά εκπαιδευμένες μονάδες της αστυνο-
-μίας (ΔΕΑ) έγινε κάτι παραπάνω από σίγουρη, τότε
-αποφάσισαν και εγκατέλειψαν το κτίριο. Και παρα-
-δόξως (;) η αστυνομία δεν προβαίνει σε καμμία
-ενέργεια.

ΠΩΣ ΣΤΗΘΗΚΕ Η ΣΚΕΥΩΡΙΑ

Παρά λοιπόν το γεγονός ότι η αστυνομία είχε
-κυριολεκτικά ζώσει το πανεπιστήμιο -για το φόβο
-των Ιουδαίων- όταν εκδηλώνεται η επίθεση και η
-πυρπόληση του αστυνομικού αυτοκινήτου, κανένας
-από τους δράστες δεν συλλαμβάνεται επ' αυτοφώρο.

Η ανικανότητα της αστυνομίας, δίνει ευκαιρία στους αξιωματούχους της ασφάλειας με επικεφαλής το Σωτήρη (δεξί χέρι του Δροσογιάννη και άρτι αφιχθέντα από την Αθήνα) να μεθοδεύσουν το τελειότερο δυνατό χτύπημα που από καιρό πρίν επιθυμούσαν να δώσουν στο αναρχικό κίνημα, αλλά και στο κίνημα εκείνο που είχε αναπτυχθεί ενάντια στην κρατική καταστολή και τρομοκρατία. Το σχέδιο (η σύνδεση της ενέργειας με την κατάληψη) προετοιμάζεται επί ώρες και την επόμενη μέρα αρχίζει ένας χορός διαδοχικών συλλήψεων γνωστών αναρχικών αλλά και νεολαίων που συμμετείχαν στην κατάληψη.

Από τις 7π.μ. της Δευτέρας 9-6-86, οι άντρες της ασφάλειας εντελώς αυθαίρετα και με ψευτοπροφάσεις, αρπάζουν τα άτομα αυτά από τα σπίτια τους και τα μεταφέρουν στην Βαλαωρίτου, δήθεν για να καταθέσουν ως μάρτυρες (!) για το συμβάν. Τα 10 συνολικά άτομα που 'έντοπίστηκαν' από τα λαγωνικά της Βαλαωρίτου (άγνωστο το πως, γνωστό το γιατί) ώ του θαύματος, ήταν τελικά και οι 'δράστες' (τα περισσότερα απ' αυτά είχαν συλληφθεί στο παρελθόν επειδή συμμετείχαν σε εκδηλώσεις αναρχικών).

Η παρακρατική δράση της ασφάλειας Θεοφάνη δεν σταμάτησε δυστυχώς μόνο στην δολοφονία του Λαμπράκη. Συνεχίζοντας αδιάλειπτα την πορεία της, ξαναγεννημένη από τα ίδια της τα λάθη, στήνει αυτή τη φορά μια πολιτική σκευωρία με τη σύλληψη των 10 αυτών θυμάτων της, μιμούμενη -και με την κρυφή ελπίδα να ξεπεράσει- την ομότεχνη της στην Αθήνα, η οποία έχει να επιδείξει σειρά από λαμπρές γκάφες (Σερίφης, Μπουκετσίδης, Ιατροπούλου και αργότερα Μπουκουβάλας, Βογιατζή, Σμυρναίος, Μαρίνος).

Ο στόχος της ήταν προφανής: η καταστολή και η ποινικοποίηση του ευρύτερου αναρχικού-αντεξουσιαστικού χώρου και κάθε κοινωνικής αντίστασης στις κρατικές επιλογές. Αλλά και η ευκαιρία μοναδική: μια απόπειρα ανθρωποκτονίας, ενόσω οι αναρχικοί πραγματοποιούσαν κατάληψη στον εγγύ χώρο και μάλιστα χωρίς να έχει συλληφθεί κανένας από τους δράστες.

Τα θεμέλια αυτού του σαθρού σκεπτικού τα αποτελούν οι αντιφατικές καταθέσεις των συλληφθέντων. Στο κολαστήριο της Βαλαωρίτου παίζεται η κορυφαία σκηνή του δράματος. Έμπειροι και εκπαιδευμένοι άντρες αναλαμβάνουν να μετατρέψουν νεαρούς σε 'εκτελεστές', χρησιμοποιώντας άγριους ξυλοδαρμούς και φάλλαγες, απειλές ηλεκτροσόκ και βιασμών, εικονικές απόπειρες δολοφονίας και ένα άγριο ψυχολογικό πόλεμο, φυσικό επακόλουθο: οι περισσότεροι μάρτυρες ομολογούν 'αυθόρμητα' μετά από αλλεπάλληλες αρχικές αρνήσεις των κατηγοριών.

Το κολαστήριο της Βαλαωρίτου με τα ψυχρά γραφεία, τους βάρβαρους 'θαμώνες' του και τα βρωμερά και ανήλιαγα κελιά, είχε δικαιώσει την ύπαρξη και διατήρησή του...

Όταν ο σκοπός κουτσά-στραβά επιτεύχθηκε με την παράβαση και των στοιχειωδών ακόμη συνταγματικών και δικονομικών διατάξεων (σύλληψη χωρίς ένταλμα, άσκηση σωματικής και ψυχολογικής βίας, απαγόρευση εξόδου των 'μαρτύρων' με σκοπό να μεταβληθούν ετοιμελικά σε κατηγορούμενους, απουσία δικηγόρων κατά την προανάκριση για τον ίδιο σκοπό, κράτηση στην ασφάλεια υπερβαίνουσα τις 48 ώρες κ.α.), η λοιπή διάταξη τηρήθηκε -αλοίμονο!- νομότυπα.

Την Τετάρτη το πρωί, οι κατηγορούμενοι προάγονται από την ασφάλεια στον εισαγγελέα. Στην είσοδο του δικαστικού μεγάρου, ένα τσούρμο αγανακτισμένων χαφιέδων, αναπαράστησε με επιτυχία το μεσαιωνικό θεσμό της διαπόμπευσης. Αυτοί η αναξιο-

πρεπείς, υποτελείς, έδωσαν το τελιωτικό ράπισμα στην αξιοπρέπεια και τον αυτοσεβασμό των 10 συλληφθέντων.

Και η δικαιοσύνη των Τσάτσων και των Κοσκωτών, χωρίς περίσκεψη, χωρίς αιδώ τους τσουβάλιασε στο κάτεργο του Γεντί Κουλέ, επικυρώνοντας και συνεχίζοντας το έργο της ασφάλειας.

Αυτό σε γενικές γραμμές είναι το χρονικό της εκδίκησης που επιφύλαξε η δημοκρατική πολιτεία του στρατηγού Δροσογιάννη (και των λοιπών) στους 'αντιφρονούντες'.

Και κάτι ακόμη ενδεικτικό: η μόνη φωνή 'διαμαρτυρίας' που ακούστηκε, ήταν κάποιων αγανακτισμένων κομμουνιστών δημάρχων που ζητούσαν την ολοκληρωτική εξάλειψη του 'καρκινώματος του αναρχισμού'. Επιφανειακά λοιπόν πολυφωνία, σεβασμός της προσωπικότητας, κατοχύρωση των πολιτικών απόψεων του ατόμου και άλλα ηχηρά παρόμοια. Κατά τα άλλα, το απαρχαίντ εφαρμόζεται κάπου στη Ν. Αφρική και η χούντα είναι στην Τουρκία.

Αυτή είναι η αθλιότητα της δημοκρατικής επίφασης που έχει φθάσει στο σημείο να εκλαμβάνει ως πραγματικότητα μια εικόνα, διαφεύδοντας τελικά τον ίδιο τον εαυτό της. Αθλιότητα που οφείλεται όχι μόνο στην ελαστικότητα των συνειδήσεων αλλά κυρίως στην παντελή άγνοια των αξιών, τόσης που κανείς πια να μην μπορεί να διακρίνει -έστω και αχνά- το ενοιολογικό τους υπόβαθρο.

Η διαπίστωση του Θουκυδίδη παραμένει τραγικά επίκαιρη: **ΑΙΔΩΣ ΑΡΓΕΙΟΙ!.....**

ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΑΞΙΟΠΡΕΠΕΙΑ

Έχοντας υπόψη ότι το μέγεθος των ποινών μιας πιθανής καταδίκης, θα είναι ανάλογο του βάρους των κατηγοριών και στο βαθμό που η υπεράσπιση των συγκεκριμένων κοινωνικών αγωνιστών ανάγεται στην υπεράσπιση ενός κοινωνικού αγώνα, η συμπάροσταση σ' αυτούς αποκτά ιδιαίτερη βαρύτητα, για την **αξιοπρέπεια** του κοινωνικού κινήματος και αφορά όλους όσους αντιστέκονται:

- **Ενάντια** στην αποδοχή αυτών που η ασφάλεια με κακοστημένες σκευωρίες αποδίδει σε όσους επιμένουν να έχουν κοινωνικές ευαισθησίες
- **Ενάντια** στο κλίμα της έντεχνα καλλιεργούμενης παθητικοποίησης και συναίνεσης στα σχέδια της κυριαρχίας
- **Ενάντια** σε όσους επιχειρούν, όντας αφομοιωμένοι, να αποδείξουν ότι ο επαναστατικός αγώνας είναι αδιέξοδος
- **Ενάντια** στον εφιάλτη του επερχόμενου ολοκληρωτισμού και του κοινωνικού εκφασισμού.

Η **αλληλεγγύη** σε όσους διώκονται για την κοινωνική τους δράση είναι υπόθεση κάθε σκεπτόμενου, ευαισθητοποιημένου ανθρώπου, γιατί γίνεται όλο και πιο φανερό, ότι αν και οι σκευωρίες, η καταστολή και ο ολοκληρωτισμός δοκιμάζονται αυτή τη στιγμή πάνω σε ένα συγκεκριμένο κομμάτι της, έχουν για στόχο τους ολόκληρη την κοινωνία, τον καθένα που θέλει να σκέφτεται και να δρα ελεύθερα.

ΑΜΕΣΗ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ ΤΟΥ ΑΝΑΡΧΙΚΟΥ ΑΓΩΝΙΣΤΗ Γ. ΓΚΙΡΜΠΑ

Στις 19 Σεπτέμβρη παρουσιάστηκε στον εισαγγελέα αυτόβουλα, τώρα που η δυνατότητα της δικτικής αρχής να με ταλαιπωρήσει δεν υπάρχει λόγω της υποδικίας μου, για να αποδείξω με αδιάσειστα στοιχεία στο δικαστήριο την αθωότητα μου ξεσκεπάζοντας μία-μία τις αντιφατικές και αλληλοαναιρούμενες πτυχές της οργανωμένης σκευωρίας που δρομολογήθηκε σε βάρος μου και που στόχευε στην εξόντωση μου ως πολιτικής, κοινωνικής και φυσικής οντότητας.

Η σκόπιμη σύνδεση της επίθεσης ομάδας αγνώστων σε αυτοκίνητο της ασφάλειας με την από τις 5 Ιούνη του 86 εξελισσόμενη κατάληψη της ΦΜΣ, απέβλεπε στην πραγματικότητα στην **ποινικοποίηση της αντίστασης** των καταληψιών ενάντια στο κλίμα αστυνομοκρατίας και κρατικής τρομοκρατίας που είχε απλωθεί σε ολόκληρη την πόλη την άνοιξη του 86, και γενικότερα στην **ποινικοποίηση των ιδεών τους**.

Τα εξιλαστήρια θύματα αναζητήθηκαν στα πιο ασυμβίβαστα κομμάτια της νεολαίας. Η ασύστολη δημοσίευση της προαποφασισμένης από τους σεναριογράφους της ασφάλειας ενοχής μου, **τα μεσαιωνικού τύπου βασανιστήρια**, οι καταγγελίες για παράνομη κατακράτηση στην ασφάλεια πέραν των νομίμων ορίων, η απαγόρευση της επικοινωνίας των συλληφθέντων με δικηγόρους και συγγενείς και η μετατροπή τους από μάρτυρες σε "τρομερούς" κατηγορούμενους, όπως αυτά έγιναν γνωστά στον ημερίσιο τύπο, συνέθεσαν το αποπροσανατολιστικό παραλήρημα των ημερών εκείνων. Τα γεγονότα αυτά με ανάγκασαν να φύγω.

Αφού το να παραδινώσουν στην εκδικητική μανία των ένστολων υπερασπιστών του κράτους και του κεφαλαίου (τη στιγμή που η πάγια τακτική τους αποδεικνύει, πως ο αυτοσχεδιασμός τους στην ερμηνεία και τήρηση ακόμα και αυτών των στοιχειωδών συνταγματικών δικαιωμάτων) κάθε άλλο παρά εγγύηση αποτελεί για τη σωματική και πνευματική ακεραιότητα του κάθε διωκόμενου πολίτη.

Αλλά σύμφωνα με την αστυνομική λογική όποιος δεν κάθεται να εξευτελιστεί, να συκοφαντηθεί, να βασανιστεί, να απειληθεί η ίδια του η ζωή, είναι ένοχος.

Το ένταλμα σύλληψης που εκδόθηκε εναντίον μου επιχείρησε να "συλλάβει" τις ιδέες μου και τον αγώνα μου για μια κοινωνία χωρίς εξουσία ανθρώπου σε άνθρωπο.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΓΚΙΡΜΠΑΣ

Δικαστικές Φυλακές Διαβατών
Θεσσαλονίκης